

Kék emlékezetű Föld SF-monológ

Én vagyok a csattanó.
Én vagyok a befejezés,
A pont.
Egy mérhetetlenül hosszú vita,
A véletlen történések
Kusza láncolatának végén.
Ami a tűz felfedezésével kezdődött.
Majd folytatódott a nyelv,
A papír és a kerék feltalálásával.
És számtalan elfeledett évszázadon át
Végül eljutott
Ide.
Ebbe az állapotba.
Felébredni a hibernációból.
Egy másik bolygó körül keringő
Űrhajó fedélzetén.
Életben lenni a 22. században.
Olyan dolognak lenni,
Amely elég bonyolult ahhoz,
Hogy megértse,
Mit jelent komplexnek lenni.
Ez tényleg kurva nagy teljesítmény
Volt tőlem.
Magamért csináltam,
Meg azokért,
Akik elég okosak voltak,
Hogy velem tartsanak.
Pukkant egyet a fülem.
Hát kösz a fogadtatást.

H. Nagy Péter gyűjtése